

Prima instanță: Jud. Botanica, mun. Chișinău (jud. V. Mihaila)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎN C H E I E R E

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele Societății Comerciale „Sorinlux” Societatea cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2016, Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Biroul Vamal Chișinău privind anularea actelor de inspecție întocmite pentru declarațiile vamale nr. 3029 I 48383 din 01 august 2016 și nr. 3029 I 48417 din 01 august 2016 și actul de inspecție din 04 august 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 49432 din 04 august 2016 și restituirea sumelor încasate suplimentar.

În motivarea acțiunii a indicat că conform contractului nr. TZ-7 din 17 septembrie 2014 și Invoice 49573 din 28 iulie 2016, reclamantul a procurat cuptoare electrice, aragaze de gătit, scări cu trepte, cratițe.

Menționează că la postul vamal Chișinău, ținând cont de art. 23 al Codului Vamal, prin care a ales regimul vamal de import definitiv, cu punerea mărfurilor în circulație liberă, brokerul vamal a completat, stocat, înregistrat pe serverul programului informațional Asycuda World și tapat declarația vamală în detaliu: 3029148383 din 01 august 2016 de plasare în regim de import definitiv a mărfii, cu determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit cu completarea formularului tipizat

DVV-1 pentru anunțarea valorii în vamă, determinată prin metoda nominalizată în conformitate cu pct. 6 al Hotărârii Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor industriale pe teritoriul Republicii Moldova. Respectiv, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale 3029 I 48383 din 01 august 2016 de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată au fost achitate plățile vamale în sumă 42 975, 91 pentru marfa procurată.

Afirmă că din considerente neclare, fără nici un argument reprezentantul Biroului Vamal Chișinău a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei I și a întocmit actul de inspecție din 01 august 2016 în care a menționat că urmează a majora valoarea în vamă, solicitând de asemenea completarea formularului tipizat DVV-2.

Relevă că, la completarea formularului tipizat DVV-2 în vamă a fost majorată în felul următor – conform declarației vamale 3029 I 48383 din 01 august 2016 până la suma de 51 621, 86 lei. Respectiv, în urma majorării Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată a achitat suplimentar suma de 8 645, 95 lei.

Relatează că conform contractului nr. 11 din 01 iunie 2016 și Invoice 16QDORA12 din 16 iunie 2016, Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată a procurat veselă din ceramică. Respectiv, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale 3029 I 48417 din 01 august 2016 de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată au fost achitate plățile vamale în sumă de 76 773, 37 lei pentru marfa procurată.

Precizează că Biroul Vamal neîntemeiat a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei I și a întocmit Actul de inspecție din 01 august 2016, în care a indicat că urmează a majora valoarea în vamă, solicitând de asemenea completarea formularului tipizat DVV-2. La completarea formularului tipizat DVV-2 valoarea în vamă a fost majorată în felul următor pentru declarația vamală: 3029 I 48417 din 01 august 2016 până la suma de 103 819, 39 lei. Respectiv în urma majorării Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată a achitat suplimentar suma de 27 046, 02 lei.

Declară că conform contractului nr. 12 din 06 iunie 2016 și Invoice VEL SRL160612 din 12 iunie 2016, Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată a procurat vopsea aeroxolică spray. Respectiv, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale 3029 I 49432 din 04 august 2016 de către reclamant au fost achitate plățile vamale în sumă de 291 391, 64 lei pentru marfa procurată.

Comunică că, Biroul vamal neîntemeiat a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei I și a întocmit actul de inspecție din 04 august 2016 în care a menționat că urmează a majora valoarea în vamă, solicitând de asemenea completarea formularului tipizat DVV-2. La completarea formularului tipizat DVV-2

valoarea în vamă a fost majorată pentru declarația vamală 3029149432 din 04 august 2016 până la suma de 55 735, 96 lei. Respectiv în urma majorării reclamantul a achitat suplimentar suma de 20 672, 98 lei. Pentru devamarea mărfurilor nominalizate mai sus, din contul întreprinderii reclamante a fost reținută în total suma de 56 364, 95 lei.

Accentuează că la 10 august 2016 s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă privind anularea actelor de inspecție și restituirea sumei indicate, însă aceasta a fost lăsată fără soluționare.

Indică că, dacă în urma îndeplinirii declarației vamale conform metodei I, colaboratorul vamal a considerat că a fost o încălcare, acesta din urmă trebuia să argumenteze de ce documentele prezentate le consideră insuficiente sau neveridice, ceea ce nu a făcut.

Specifică că colaboratorul vamal a procedat contrar prevederilor pct. 19 din Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, or, în cazul în care se impune rectificarea calculelor efectuate de declarant, colaboratorul organului vamal face înscrierile și calculele respective fie în rubricile speciale „Mențiunile biroului vamal”, ale tipizatei DV1, fie pe versoul ei, consemnându-le sub titlu „Mențiunile biroului vamal”, însă a solicitat completarea DVV-2 și în prezent motivează precum că reclamantul a dat acordul la majorarea valorii în vamă.

Susține că autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice. Faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara origine, producătorul. Autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă care ar confirma că producția importată de către reclamant are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici.

Cere Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată obligarea Biroului Vamal Chișinău de a anula actele de inspecție emis la 01 august 2016 pentru declarațiile vamale 3029 I 48383 din 01 august 2016 și 3029 I 48417 din 01 august 2016 și actul de inspecție din 04 august 2016 pentru declarația vamală 3029 I 49432 din 04 august 2016 și restituirea sumei de 56 364, 95 lei încasată suplimentar de la reclamant pentru devamarea mărfii importate.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, acțiunea înaintată de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele Societății Comerciale „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016.

La data de 25 mai 2017 Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanțelor inferioare, considerându-le ilegale din motiv că au fost încălcate esențial și aplicate eronat normele de drept material.

Opinează că careva probe care ar demonstra că există divergențe între datele prezentate de declarant, la materialele cauzei nu au fost prezentate de Biroul Vamal sau identificarea subevaluării prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare la fel nu a fost demonstrată.

Susține că nici unul din temeiurile invocate în pct. 13 a Hotărârii Guvernului nr. 600 nu a fost probat, respectiv divergența documentelor nu a fost demonstrată pe când se invocă dreptul de a solicita suplimentar documentele enumerate în pct. 14, 15 al regulamentului sus menționat, ceea ce este ilegal. De asemenea, în pct. 2.1. din contractul de vânzare-cumpărare este indicat prețul pentru o unitate și cantitatea este indicată în invoice și marfa prezentată la postul vamal pentru devamare coincide cu cea indicată în invoice, precum și taxele vamale se achită pentru marfa prezentată spre vămuire, incluzându-se cheltuielile de transport, care sunt prezentate la postul vamal.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 aprilie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 05 mai 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 25 mai 2017 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 07 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cauzei, Biroul Vamal Chișinău nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu